

'Dankzij mijn zorgbudget ben ik bijna niet meer thuis te vinden'

Geschreven op ma 13 juli, 2020 door Xander Berbé in de categorie Nieuws

'Ah het is een wonder dat je mij thuis vindt! Maar ik ga eigenlijk net op stap.' Het was het antwoord toen ik Luc probeerde bereiken voor een interview. Maar toen kwam er plots een pandemie overwaaien. Luc is 64 en heeft een verlamming aan de 4 ledematen. Ik sprak met Luc over corona, over zijn jeugd en over samenwonen met zijn ouders.

De komst van corona heeft heel de wereld verrast. Plots moesten we allemaal opletten, binnen blijven en mondklappers dragen. Hoe heb jij die lockdown beleefd?

Ik woon samen met mijn ouders in Triamant Aunove, **een inclusieve woon- en leefbuurt** voor een mix van generaties, met of zonder zorgvraag. Maar ook hier moesten we binnen blijven. Wij zaten dus in quarantaine samen in ons appartement. Wel mochten we 3 keer per dag met de hond gaan wandelen en voor onze boodschappen konden we beroep doen op een dienst. We komen als familie heel goed overeen maar na een tijd was het hoog tijd dat het gedaan was.

Er mag nu weer bezoek komen en de brasserie is open. Eigenlijk is het al bij al goed verlopen. Ik denk dat anderen meer miserie hadden. Hopelijk beginnen we straks niet opnieuw.

In normale tijden ben je heel actief. Je bent ondertussen 64 en blijft maar gaan. Zit je al lang in een rolstoel?

Al heel mijn leven. Het is te zeggen, ik heb een **quadriplegie** (verlamming aan de 4 ledematen) door zuurstoftekort bij de geboorte. Maar het heeft tot mijn 7e geduurd eer ik een rolstoel kreeg. Mijn eerste communie heb ik dus in mijn eerste rolstoel gedaan. Ik was ook één van de eerste gebruikers in Vlaanderen van een elektrische rolstoel. Dat was nogal een massieve bak. Ik heb er ondertussen al een paar versleten!

Na mijn schooltijd heb ik lang in een beschutte werkplaats gewerkt als graficus. Toen ik 58 jaar werd, ben ik op brugpensioen gegaan. Ik ben redelijk sociaal en goed gezind. Als ik niet goed gezind ben, dan is dat snel weer voorbij.

In 2005 kreeg ik voor het eerst een budget. Ik heb altijd thuis gewoond, met de hulp van mijn ouders en assistenten. **Dankzij dat budget kon ik meer op stap.** Op den duur had ik verschillende chauffeurs die me overal naartoe brachten. Op stap met vrienden, kennissen bezoeken, boodschappen doen, naar de kine, het ziekenhuis of de tandarts. Sindsdien ben ik bijna niet meer thuis te vinden.

Je bent verhuisd naar Triamant. Waarom heb je die stap gezet?

Eerst en vooral: ik ben 64, mijn ma en pa zijn 89 jaar. Als er iets zou voorvallen, waar kan ik dan naartoe? Hier is het ideaal. **Mijn ondersteuning betaal ik met mijn persoonsvolgend budget (PVB),** in een woonzorgcentrum zou ik dat kwijt zijn. Ik zit hier op mijn gemak, heb mijn assistentie en we kunnen zorgeloos wonen.

Als er iets zou gebeuren met mijn ouders dan weten ze nu dat ik goed zit. Ook mijn mama en papa zitten hier goed. En het feit dat we kunnen samenblijven met ons 3 en de hond. Dat kan niet overal.

Toen we wilden verhuizen heb ik de hulp van coach Annelies gevraagd. **Zij helpt me al jaren met het beheer van mijn PVB** en ze kent me ondertussen door en door. We zochten samen naar een oplossing en dat werd Triamant. We hebben goed kunnen afspreken dat een deel van mijn budget naar Triamant gaat, een ander deel houd ik over voor mijn assistenten. Ik heb een leuk contact met mijn assistenten die ik zelf uitkies. Die zijn ook meegekomen van Drongen naar hier.

Hoe ziet jouw leven in Triamant eruit – in normale tijden?

Ik vind het hier heel fijn. Ik woon tussen verschillende mensen: jong en oud, met of zonder handicap. Iedereen kent elkaar in de buurt. Maar het is hier ook rustig. We doen onze deur dicht en het is net zoals op een appartement, met **assistentie wanneer nodig.** Ik kan dag en nacht assistentie opvragen. Luxe!

Wat hoop je nog op?

Ik hoop wij nog lang goed blijven. En dat corona voorbij gaat natuurlijk.

Foto: Luc en zijn familie.

Bron: Onafhankelijk Leven VZW

Datum: 13/07/2020

<https://www.onafhankelijkleven.be/blog/detail/'dankzij-mijn-zorgbudget-ben-ik-bijna-niet-meer-thuis-te-vinden>